

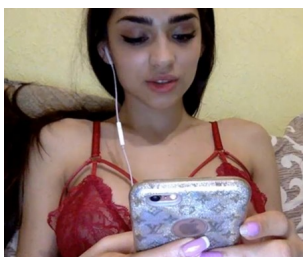
2017.08.06. - **Aki tizenévest nevel, láthatja, mennyire másként élnek és viselkednek ezek a fiatalok.**

Nem a szokásos nyavalygás ez, hogy bezzeg az én időmben. Nem arról van szó, hogy az analóg szülő nem érti a digitális bennszülöttet. Hanem arról, hogy az okostelefonok tönkretesznek egy generációt. Azoknál a tinédzsereknél, akik napi három óránál többet kütyüznek, 35 százalékkal megnő az öngyilkosság kockázata. Ijesztő? Nagyon!

Aki kamasszal él együtt, és vett neki okostelefont, vagy a gyerek kőkeményen megdolgozott és spórolt az Iphone-ért, az látja és tudja, hogy az eszközhasználat egészen más dimenzióban zajlik, a globalizációnak köszönhetően, szinte az egész világban.

Jean M. Twenge pszichológus, a San Diego-i egyetem tanára 25 éve foglalkozik generációs különbségek vizsgálatával. Könyvének elképesztően hosszú címe már sokat elárul: Napjaink okostelefonra rágyógyult gyerekei miért nőnek fel kevésbé lázadóan, toleránsabban, boldogtalanul – teljesen felkészületlenül a felnőttkorra – és mit jelent ez nekünk.

Twenge hosszú cikkében arról ír, nagyjából 2012-re datálható, hogy hirtelen megváltozott a tinédzserek érzelmi állapota és viselkedésük, a korábbi, millenniumnak (1980-2000 között

születettek) nevezett nemzedékre még jellemző vonások ebben az időben tűntek el. A pszichológus azt állítja, ilyet addig nem tapasztalt. A 90-es években született fiatalok és elődeik között a legnagyobb különbség az volt, ahogyan látták a világot. A mai kamaszok már abban is különböznek, hogy miként töltik az idejüket.

Mi történt 2012-ben, ami ilyen drámai változásokat okozott a viselkedésükben?

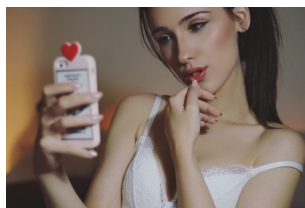
A nagy 2007-2009-es recesszió élesen hatott a millenniumi generációra. Ők még valahogy elhelyezkedtek a munkaerőpiacon, de ami fontosabb, éppen ez volt az a pillanat, amikor a lakosság több mint felének lett okostelefonja. Az 1995 és 2012 között született nemzedéknek a tagjai okostelefonokkal nőnek fel, már azelőtt rendelkeznek Instagram fiókkal, mielőtt elkezdenék a középiskolát, és nem emlékeznek az internet előtt időkre. Twenge iGenerationnak, röviden iGen-nek nevezi őket. A millenniumi generáció tagjai is az interneten nőttek fel, de még nem töltötték az idejüket éjjel-nappal a neten.

Az Igeneráció legidősebb tagjai korai serdülők voltak, amikor az iPhone 2007-ben bevezetésre került, és középiskolás diákok, amikor az iPad bejött 2010-ben. Egy 2017-es felmérés szerint, ma már négyből három gyerek iPhone-tulajdonos. Az okostelefon hatása messze túlmutat a szokásos aggodalmakon, alapvetően változtatta meg az amerikai tinédzserek életének minden aspektusát, társas kapcsolataikat és mentális egészségüket. A változások minden családot érintenek, nem számít, hol élnek, milyen körülmények között.

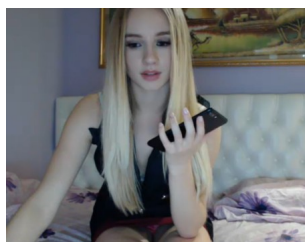
Rendkívül furcsa és idegen lehet ez mindazoknak, akik még emlékeznek az analóg világ kamaszaira. A pszichológus azonban azt mondja, nosztalgiázás helyett többre megyünk, ha megpróbáljuk megérteni, mi folyik körülöttünk. Vannak generációs változások, amelyek pozitívak, vannak, amelyek negatívak, sok jelenség mindkettőt is jelenti. A saját szobájukban kényelmesebb az élet, mint egy autóban vagy egy szórakozóhelyen, így kétséget kizáróan a mai tinik sokkal nagyobb biztonságban vannak fizikailag, mint elődeik valaha is voltak. Az amerikai statisztikák azt mutatják, kevesebb autóbalesetet szenvednek, és kevésbé hajlamosak az alkoholfogyasztásra.

Viszont többen lesznek öngyilkosok

Pszichológiailag azonban sokkal kiszolgáltatottabbak, a kamaszkori depresszió és az öngyilkosságok aránya 2011 óta megemelkedett. Nem túlzás az állítani, hogy az iGen az elmúlt évtizedek legrosszabb mentális állapotát mutatja. A romlás nagy része a telefonjukra vezethető vissza – állítja Jean M. Twenge.

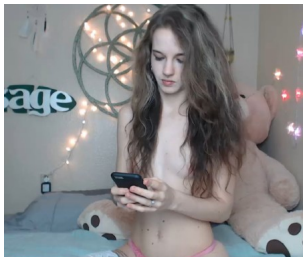
Persze soha nem egyetlen tényező alakítja egy generáció jellemzőit. A szülők nevelési stílusa nem változik olyan gyorsan, ahogy az iskolai és kulturális környezet sem. De az okostelefon és a közösségi média beláthatatlan erejű földrengést okozott. Komoly bizonyíték van arra, hogy a fiatalok kezébe került eszközök mélyreható hatást gyakorolnak az életükre, és boldogtalanná teszi őket.

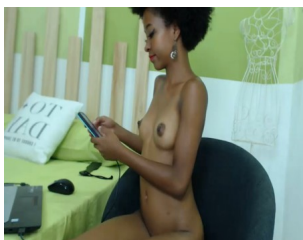
Amikor a pia és a cigi és a szex volt a menő

A hetvenes évek kamaszainak lázadása elsősorban a dohányzásban és az ivásban fejeződött ki, a X-generáció (1965-1976 sz.) korán szerzett jogosítványt, hogy leléphessen otthonról. Ennek a függetlenségnek mára megszűnt a vonzereje, a fiatalok otthon ülnek, szüleik nélkül elég ritkán hagyják el a házat. Az amerikai adatok szerint a 2015-ben érettségizettek kevesebbet jártak el szórakozni, mint akik 2007-ben nyolcadikosok voltak.

A mai amerikai tinik alig randiznak, szexuális aktivitásuk is jóval később kezdődik. 1991 óta a tizenévesek szexuális aktivitása 40 százalékkal csökkent, ennek következtében sokkal alacsonyabb lett a tinimamik száma is.

Egészen megdöbbenőnek találja a pszichológus, hogy az autóvezetés - az amerikai kultúrában a szabadság szimbóluma volt mindig is – sem érdekli ezeket a tiniket. Persze kitűnő sofőrjeik vannak szüleik személyében. Mint ahogy az is különös, hogy az anyagi függetlenség nem hozza lázba őket, elődeik mindent megtettek, hogy zsebpénzhez jussanak, ám ez sem jellemző az Igenerációra. A felnőtté válás és az azzal járó felelősségvállalás messze kitolódik. A mai 18 évesek úgy viselkednek, mint a korábbi 15 évesek, a gyermekkor a középiskoláig nyúlik.

Miért várnak olyan sokat a mai kamaszok a felnőttkor felelősségvállalásával és örömeivel? Twenge az állítja, nagy szerepet játszanak ebben a gazdasági változások és a gyereknevelési gyakorlat megváltozása. A szülők inkább arra ösztönzik a gyerekeiket, maradjanak otthon, és csak a tanulással foglalkozzanak, ne vállaljanak diákmunkát. Úgy tűnik, a tiniknek tökéletesen megfelel ez a leosztás, de nem azért, mert annyira szorgalmasak lennének, hanem mert így minden idejüket az okostelefonra fordíthatják. Amerikai tanulmányok már azt is kimutatták, hogy valójában kevesebb időt fordítanak a gyerekek a házi feladataikra, mint a korábbi nemzedékek. Sportolni vagy diáklklubokba még eljárnak, de mivel nem dolgoznak, így mindenképpen több szabadidejük van, mint korábban.

Hogy mire fordítják? Ülnek a szobájukban, telefonoznak és szoronganak. Igaz, hogy több időt töltenek otthon, de egyáltalán nem szorosabb a kapcsolatuk a szüleikkel. Ha együtt is van a család, a kamasz a telefonon lóg, snapchat a barátaival, végtelenített üzenetváltásokat folytat. Sokkal többet, mint a korábbiak, de személyesen sokkal kevesebbet. Nem lógnak a téren, nem mennek le focizni, strandolni – mert mindezt helyettesítik az alkalmazások és a virtuális tér.

Az okostelefonok tönkretesznek egy generációt? (figyelo.hu)

Írta: Adminisztrátor

2017. augusztus 09. szerda - Módosítás: 2017. augusztus 09. szerda

